

У ДРУГИЙ-А ЗАГЛЯНУВ НА ХВИЛИНКУ

У другий "А" заглянув на хвилинку,
Зайшов у справі, звісно, терміновій,
В дітей перерва тут для відпочинку,
Ми з вчителькою завели розмову.

Вона сидить, а я стою напроти,
Спокійно, діти нам не заважають,
У нас свої, а в них свої турботи,
Нехай без нагляду собі пограють.

І раптом, мов гранатою у шибку,
Щось сильно стукнуло, аж я злякався,
Хотів оглянуть крізь вікно бруківку,
Але спинитись вчасно догадався.

Учителька майстерно ухилилась,
Щоб черевик не вцілив їй у скроню,
Рукою блискавично затулилась,
Підставивши для захисту долоню.

Стоїть маленький хлопчик винувато...
– Що це було? – розкрили рота разом,
Побачили сорочечку строкату
Й без відповіді залишилась фраза.

Метнула в нього блискавки очима,

Та тут ми з нею дружно засміялись,
Бо більше нас злякався сам хлопчина,
Простити треба, й не таке траплялось!

Нас другокласник не хотів лякати,
Не кидав він, лише махнув ногою,
Сам черевик злетів з ноги дитяти
І траєкторію проклав дугою.

Чи жарт, чи ні, а замальовку маю –
В моїй колекції нова прикраса,
Ділюсь мерщій, на суд ваш посилаю
Шлю подарунком від мого Пегаса.

Дата написання вірша: 2021-01-13